

Dosar nr. -----

Dosar conexas nr. -----

ROMANIA
TRIBUNALUL DÂMBOVÎȚA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 25 septembrie 2024

Instanța constituită din:

Președinte: -----

Grefier: -----

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor din România „DECUS”, în numele membrilor de sindicat menționați în tabelul anexat cererii, în contradictoriu cu pârâtul Inspectoratul de Poliție Județean Dâmbovița, cauza având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

La apelul nominal făcut în ședință publică atât la prima, cât și la a doua strigare a cauzei, nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care prezintă pe scurt obiectul pricinii, stadiul judecării cauzei, modul în care a fost îndeplinită procedura de citare, precum și faptul că reclamantii au depus note de probatorii (în data de 25.09.2024, prin registratură), după care,

Având în vedere că prezenta cauză are ca obiect stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice și ținând cont de prevederile art. 2 din O.u.G. nr. 62/2024, tribunalul reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze.

Totodată, în temeiul art. 3 alin. (2) și art. 4 din O.u.G. nr. 62/2024, tribunalul suspendă judecata cauzei până la soluționarea sesizării.

T R I B U N A L U L,

Deliberând, constată:

Prin cererea de chemare în judecată depusă în data de 20 iulie 2023 și înregistrată la Tribunalul Dâmbovița cu numărul -----, reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor din România „DECUS” - Filiala Dâmbovița, reprezentat convențional prin cabinetul de avocatură mai sus menționat, în numele membrilor menționați în tabelele-anexa, a chemat în judecată pe pârâtul Inspectoratul Județean de Poliție Dâmbovița, solicitând instanței să dispună:

1. Obligarea pârâtului Inspectoratul de Poliție Județean Dâmbovița la calculare și plata diferenței de drepturi salariale către reclamantii polițiști, pentru orele suplimentar prestate în zilele de repaus săptămânal și în zilele de sărbători legale când potrivit legii nu se lucrează, la care aveau dreptul și care nu au fost compensate cu timp liber corespunzător, conform graficelor angajatorului, pentru perioada 2020-2023, sume actualizate cu indicele de inflație

2. Obligarea pârâtului Inspectoratul de Poliție Județean Dâmbovița la calculare și plata diferenței de drepturi salariale către reclamantii polițiști, pentru orele suplimentare prestate în zilele de repaus săptămânal și în zilele de sărbători legale când potrivit legii nu se lucrează care nu au fost compensate cu timp liber corespunzător, prin cumularea majorării de 75% din baza de calcul, acordată pentru acestea, cu drepturile aferente muncii suplimentare prestate de aceiași funcționari publici cu statut special peste programul normal de lucru, pentru perioada 2020-2023, sume actualizate cu indicele de inflație,

3. Obligarea pârâtului la plata dobânzii legale penalizatoare de la data nașterii dreptului până la data plății efective.

În motivare, reclamanții, membri de sindicat, au arătat că sunt funcționarii publici cu statut special-polițiști și își desfășoară activitatea în cadrul I.P.J. DB - Poliția Orașului Pucioasa și Poliția Municipiului Târgoviște.

În conformitate cu art. 44 alin. (1) și (2) din Legea nr. 360/2002, serviciul polițienesc are caracter permanent și obligatoriu, polițistul fiind obligat să se prezinte la programul de lucru stabilit, precum și în afara acestuia în situații temeinic justificate pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu compensarea timpului lucrat potrivit legii, iar în art.39 alin. (1) din același act normativ se arată că durata programului de lucru este de 8 ore pe zi și 5 zile pe săptămână, stabilită astfel încât să se asigure continuitatea serviciului polițienesc și refacerea capacității de muncă, în condițiile prevăzute de lege.

Activitatea polițiștilor se realizează pe baza unor planificări lunare, dar aceștia sunt obligați prin legea specială privind Statutul Polițistului să se prezinte la serviciu în anumite situații chiar dacă se află în timpul liber, evident cu compensarea corespunzătoare a orelor lucrate prin acordarea de timp liber plătit, dar și prin plata unor sporuri în situația în care orele lucrate au fost efectuate în zilele nelucrătoare.

La întocmirea planificărilor lunare a serviciilor nu s-au avut în vedere prevederile art. 2 alin. (1) din Ordinul nr. 577 din 8 august 2008 privind programul de lucru al polițiștilor, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal (în continuare OMAI 577/2008), respectiv ale Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nici nu au fost aplicate corespunzător prevederile legislației anuale privind salarizarea polițiștilor, datorită lipsei acute de personal, polițiștii fiind nevoiți să lucreze ore suplimentare în zilele de repaus săptămânal și în zilele de sărbători legale când potrivit legii nu se lucrează.

Reclamanții au arătat că, potrivit planificărilor anexate, dat fiind natura serviciului polițienesc, au lucrat în zilele de repaus săptămânal, precum și în zilele de sărbători legale când potrivit legii nu se lucrează, iar aceștia verificând graficele privind activitatea desfășurată au constatat că un număr de ore lucrate în aceste condiții nu au fost plătite de angajatorul I.P.J. DB, acesta plătind pe baza graficelor depuse numai sporul de 75% în condițiile în care nu au fost acordate zile libere plătite.

Au fost plătiți cu sporul de 75% prevăzut de lege, dar nu au fost plătite orele lucrate în aceste condiții menționate mai sus, inclusiv în cadrul procedurii prealabile. De asemenea nu au fost compensate orele lucrate nici cu zile libere în următoarele 60 zile. Înainte de a formula plângere la instanța de judecată s-a solicitat în scris angajatorului să plătească orele lucrate în zilele nelucrătoare conform graficelor lunare cu orele lucrate în zilele nelucrătoare, dar I.P.J. DB a refuzat plata acestora.

Potrivit art.26 pct.7 din Contractului Colectiv de muncă denumit ACORD COLECTIV privind raporturile de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special - polițiști din Ministerul Afacerilor Interne, „Munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare nu se lucrează, în cadrul programului normal de lucru, se vor compensa potrivit prevederilor legale în vigoare”.

Prin art. 21 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, legiuitorul a reglementat obligativitatea angajatorului de a plăti orele suplimentare efectuate de polițiști.

Astfel, art. 21 din Legea nr. 153/2017 prevede următoarele:

„Art. 21: Sporul pentru munca suplimentară

(1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia. (2) în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de

funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.”

Art. 137 din Codul muncii prevede:

„(1) Repausul săptămânal se acordă în două zile consecutive, de regulă sâmbăta și duminica.

(2) În cazul în care repausul în zilele de sâmbătă și duminică ar prejudicia interesul public sau desfășurarea normală a activității, repausul săptămânal poate fi acordat și în alte zile stabilite prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) salariații vor beneficia de un spor la salariu stabilit prin contractul colectiv de muncă sau, după caz, prin contractul individual de muncă.

(4) În situații de excepție zilele de repaus săptămânal sunt acordate cumulat, după o perioadă de activitate continuă ce nu poate depăși 14 zile calendaristice, cu autorizarea inspectoratului teritorial de muncă și cu acordul sindicatului sau, după caz, al reprezentanților salariaților.

(5) Salariații al căror repaus săptămânal se acordă în condițiile alin. (4) au dreptul la dublul compensațiilor cuvenite potrivit art. 123 alin. (2)”.

Art. 137 din Codul muncii Stabilește ca acesta se acorda în doua zile consecutive, de regula sâmbăta și duminică.

Polițiștii se află în a doua ipoteză - pericolul de a se prejudicia interesul public sau pericolul de a se periclita desfășurarea normală a activității - conform art. 137 alin.(2) din Codul muncii, repausul săptămânal poate fi acordat și în alte zile stabilite prin contractul colectiv de munca sau prin regulamentul intern.

În aceasta situație, salariații beneficiază de un spor la salariu stabilit prin contractul colectiv de munca sau, după caz, prin contractul individual de munca (art.137 alin.3).

În plus, art. 137 alin.(4) stabilește că, în situații de excepție zilele de repaus săptămânal sunt acordate cumulat, după o perioada de activitate continua ce nu poate depăși 14 zile calendaristice, cu autorizarea inspectoratului teritorial de munca și cu acordul sindicatului sau, după caz, al reprezentanților salariaților. în acest caz, salariații au dreptul la dublul compensațiilor cuvenite potrivit art. 123 alin. (2).

Așadar, salariatului care prestează activitate sâmbăta și duminica trebuie să i se acorde 2 zile libere cumulate, în aceeași săptămâna. Prin excepție, zilele de repaus săptămânal pot fi acordate cumulat, după o perioada de activitate continua ce nu poate depăși 14 zile calendaristice, cu autorizarea inspectoratului teritorial de munca și cu acordul sindicatului sau, după caz, al reprezentanților salariaților. în plus, acesta va primi un spor al cărui cuantum este stabilit prin contractul colectiv de munca sau, după caz, prin contractul individual de munca,

Nu este reglementat legal un cuantum minim al acestui spor, ci legiuitorul a lăsat pârâților libertate deplină în stabilirea cuantumului sporului.

Datorită caracterului permanent al serviciului polițienesc și a lipsei de personal, începând cu anul 2015 prin legile anuale de salarizare dispus plata orelor lucrate în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează și care nu au fost compensate cu timp liber plătit, cu un spor de 75%, la care se adaugă plata orelor lucrate.

Potrivit legislației anuale de salarizare orele lucrate de către polițiști în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează și care nu au fost compensate cu timp liber corespunzător se plătesc cu un spor de 75% care se adăuga la plata orelor lucrate pe baza graficelor- pontajelor întocmite de către angajator.

Plata orelor lucrate în aceste condiții a fost preluată de legislația anuală privind salarizarea bugetarilor fiind prevăzută în toată perioada în litigiu, iar în acest sens au fost emise

și Ordine - acte administrative de aplicarea acestora de către MAI, ordonatorul principal de credite.

Reclamanții au invocat câteva dintre dispozițiile legislative care mențin plata și acordarea acestui drept salarial în aceleași condiții pentru întreaga perioadă dedusă judecării: art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013; art. 8 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017; art. 4 din Legea nr. 79 din 28 martie 2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice; articolul 35 din O.U.G. nr. 114/2018.

Prevederile legale privind plata orelor lucrate în zilele de repaus săptămânal și în zilele de sărbători legale când potrivit legii nu se lucrează au fost reglementate începând cu anul 2015 prin acte administrative interne Ordine MAI astfel: Ordinul MAI nr. 4/2015 (modificat și completat prin OMAI nr. 157/2015, OMAI nr. 210/2016 și OMAI nr. 28/2017), Ordinele MAI nr. 40/2018 și nr. 35/2019.

Condițiile de efectuare a plății orelor suplimentare lucrate în zilele nelucrătoare sunt prevăzute de legislația amintită, iar pentru a fi plătite este necesar ca șeful nemijlocit, respectiv șeful poliției să emită dispoziție scrisă de efectuarea acestor ore, iar în următoarele 60 zile polițistul în cauză să nu fi primit timp liber corespunzător. Aceste ore se plătesc pe baza unui centralizator lunar înaintat la Serviciul Financiar al I.P.J. DB.

Reclamanții au învederat că au solicitat aceste drepturi, dar angajatorul refuză plata orelor suplimentare lucrate în aceste condiții.

Consideră că sunt aplicabile dispozițiile obligatorii ale Directivei nr. 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (Directiva 2003/88), îndeosebi dispozițiile art. 17 alin. (3) din acest act.

De altfel, Directiva 2003/88 privind armonizarea la nivelul Uniunii Europene în domeniul organizării timpului de lucru urmărește să garanteze o mai bună protecție a securității și a sănătății lucrătorilor, punând la dispoziția acestora perioade minime de repaus - în special zilnic și săptămânal, precum și pauze adecvate și prevăzând o limită maximă a timpului de lucru săptămânal (a se vedea în special Hotărârea din 5 octombrie 2004, Pfeiffer și alții, C-397/01-C-403/01, EU:C:2004:584, punctul 76, Hotărârea din 25 noiembrie 2010 FuB, C-429/09, EU:C:2010:717, punctul 43, precum și Hotărârea din 10 septembrie 2015 Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras C-266/14, EU:C:2015:578, punctul 23).

Trebuie reținut că, în Cauza C-55/18 Federación de Servicios de Comisiones Obreras (C.C.O.O.) împotriva Deutsche Bank SAE, C.J.U.E. a statuat: „Deși este adevărat că răspunderea angajatorului cu privire la respectarea drepturilor conferite de Directiva 2003/88 nu poate fi nelimitată, nu este mai puțin adevărat că o reglementare națională a unui stat membru care, potrivit interpretării acesteia de către jurisprudența națională, nu impune angajatorului a măsuri durabile timpului de lucru efectuat poate goli de substanța lor drepturile consacrate la articolele 3 și 5, precum și la articolul 6 litera (b) din această directivă, neasigurând lucrătorilor respectarea efectivă a dreptului la o limitare a timpului maxim de lucru și la perioade minime de repaus, și nu este, așadar, conformă obiectivului urmărit de respectiva directivă, care consideră aceste prescripții minime indispensabile protecției securității și sănătății lucrătorilor (a se vedea prin analogie, Hotărârea din 7 septembrie 2006, Comisia Regatul Unit, C-484/04, EU:C:2006:526, punctele 43 și 44).

Pe cale de consecință, interpretarea potrivit căreia în timpul zilelor de repaus angajatul desfășoară o activitate nenormată și este remunerat pentru această activitate în ansamblul ei, fără a fi evidențiate orele suplimentare, nu poate fi primită, întrucât încalcă legislația și jurisprudența europeană.

Având în vedere prevederile legislației europene în materie, reclamanții au solicitat aplicarea cu prioritate a dreptului Uniunii Europene, respectiv a principiului priorității dreptului Uniunii Europene, reglementat la art. 148 alin. (2) coroborat cu art. 20 alin. (2) din Constituția României, republicată. Astfel, trebuie subliniat că principiul priorității dreptului UE presupune

prioritatea dreptului UE și a hotărârilor CJUE față de orice dispoziție de drept intern, iar caracterul obligatoriu și executoriu al hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțate în cadrul trimiterilor preliminare în ceea ce privește interpretarea dreptului Uniunii Europene.

Au arătat că s-a parcurs procedura prealabilă solicitându-se angajatorului I.P.J. DB, plata orelor lucrate în zilele de repaus săptămânal și în zilele de sărbători legale când potrivit legii nu se lucrează, iar angajatorul a refuzat plata acestora, în condițiile în care acesta a achitat sporul suplimentar de 75% pentru aceste ore.

Pe de altă parte, consideră că în cauză sunt aplicabile prin analogie prevederile Deciziei ICCJ nr.65/2020 care menționează:

„69. Cum legiuitorul nu face nicio distincție referitoare la momentul în care este prestată munca suplimentară, abordarea firească este cea potrivit căreia și cea prestată peste programul normal de lucru în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează să beneficieze de majorarea salariată de 75% proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții, concomitent cu majorarea de 75% prevăzută de art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017”.

De altfel ICCJ prin Decizia nr.65/2020 a dispus:

„Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. -----, și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 8 și art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 raportat la art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și art. IV alin (1) și (6) din Legea nr. 79/2018 este permisă cumularea majorării de 75% din baza de calcul, acordată pentru activitatea desfășurată de funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, cu drepturile aferente muncii suplimentare prestate de aceiași funcționari peste programul normal de lucru, doar pentru orele efectiv lucrate ce depășesc durata normală a timpului de lucru potrivit art. 112 din Codul muncii.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 octombrie 2020.”

În concluzie, se observă că angajatorul I.P.J. DB nu a plătit efectiv orele suplimentare lucrate de reclamantii funcționari publici cu statut special-polițiști și nici nu a acordat timp liber corespunzător, dar a recunoscut efectuarea acestora de către reclamantii prin plata sporului de 75% pentru orele lucrate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează.

Cu privire la capătul de cerere formulat în baza art. 1531 (repararea integrală) din C.civ., au arătat că creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării. Prejudiciul cuprinde repararea pierderea efectivă suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit.

Art. 1535 din C.civ. (daunele moratorii în cadrul obligațiilor bănești) statuează că în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadența până la momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii ar fi mai mic.

Aceste dispoziții permit un cumul între actualizarea creanței cu rata inflației și dobânda, deoarece actualizarea creanțelor este admisibilă ca urmare a existenței fluctuațiilor monetare ce se produc după expirarea scadenței obligațiilor de plată, reprezentând o daună efectivă produsă patrimoniului creditorului - *damnum emergens*, iar câștigul nerealizat îl reprezintă dobânda - *lucrum cessans*.

Așadar, despăgubirile civile trebuie să cuprindă atât pierderea efectivă cât și beneficiul nerealizat, deoarece numai prin această modalitate se asigură respectarea principiului reparării integrale a prejudiciului consacrat de art. 1531 C.civ.

Dobânda legală urmează a se calcula conform O.G. nr. 13 din 24 august 2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor masuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

În drept, au invocat art. 7 din Legea nr.554/2004, Legea nr.62/2011, Legea nr.188/1999, Legea nr.360/2002, Legea nr.284/2010, Legea nr. 153/2017, Legea nr. 554/2004, Codul Muncii, OUG nr.90/2017, OUG nr. 103/2013, Legea nr.79/2018, OUG nr.114/2018, Ordinul MAI nr.4/2015 (modificat și completat prin OMAI nr. 157/2015, OMAI 210/2016 și OMAI 28/2017), Ordinele MAI nr.40/2018 și nr.35/2019, Decizia ICCJ nr.65/2020, Hotărârea din 5 octombrie 2004, Pfeiffer și alții, C-3 97/01 -C-403/01, EU:C:2004:584, punctul 76, Hotărârea din 25 noiembrie 2010, FuB, C-429/09, EU:C:2010:717, punctul 43, precum și Hotărârea din 10 septembrie 2015, Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras, C-266/14, EU:C:2015:578, punctul 23, Hotărârea din 7 septembrie 2006, Comisia Z Regatul Unit, C-484/04, EU:C:2006:526, punctele 43 și 44, precum și celelalte dispoziții legale menționate în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

În dovedire, au solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Pârâțul Inspectoratul de Poliție Județean Dâmbovița a depus întâmpinare în data de 6 octombrie 2023, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare ca neîntemeiată.

Pârâțul a menționat faptul că potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) și (2) din O.M.A.I. nr. 4/2015, cu modificările și completările ulterioare: „(1) Plata majorării se face pe baza centralizatorului lunar al orelor prestate, al cărui model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Centralizatorul lunar prevăzut la alin. (1) se întocmește de șeful nemijlocit ori de către persoanele desemnate de conducătorul unității, de regulă din cadrul compartimentului cabinet/secretariat/similar, se aprobă de conducătorul unității sau, după caz, de persoanele delegate potrivit competențelor și se comunică structurii financiar-contabile, până la data de 5 a lunii.”

Din verificările efectuate de către structura Financiar-Contabilitate din cadrul LPJ. Dâmbovița a reieșit faptul că instituția a achitat majorarea salariată pentru personalul care a desfășurat activități în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, pe baza centralizatoarelor lunare al orelor prestate care au fost comunicate de către Poliția Municipiului Târgoviște, Poliția Orașului Pucioasa, etc în conformitate cu prevederile legale mai sus menționate.

Toate centralizatoarele mai sus menționate au fost întocmite în conformitate cu prevederile legale, iar din cuprinsul acestora reiese, dincolo de orice dubiu, faptul că s-a cerut plata orelor suplimentare prestate în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (3) și (4) din O.M.A.I. nr. 4/2015.

Art. 3 alin. 4 din O.M.A.I nr. 4/2015 are următorul conținut: „Pentru activitatea desfășurată peste durata normală a timpului de lucru, în zilele de sâmbătă, duminică, precum și în zilele de sărbători legate, indiferent de modul de organizare a programului de lucru, majorarea calculată potrivit alin. (2) se plătește prin adăugare, după caz:

a) la drepturile salariale plătite în luna următoare expirării termenului prevăzut la art. 122 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă pentru munca efectuată în zilele de sâmbătă și/sau duminică peste durata normală a timpului de lucru fost acordat timp liber corespunzător.”

De exemplu, prin centralizatoarele lunare întocmite de către Poliția Municipiului Târgoviște, șeful structurii de investigații criminale și-a asumat faptul că pentru orele suplimentare prestate s-au acordat zile libere lucrătorilor, sens în care erau aplicabile prevederile art. 3 alin. (4) lit. A din O.M.A.I. nr. 4/2015.

Față de susținerea conform căreia nu au fost acordate zile libere lucrătorilor pentru orele suplimentare efectuate, pârâțul consideră că se impune emiterea unei adrese către unitățile de poliție din care fac parte membrii de sindicat, urmând ca aceste structuri să menționez expres, dacă lucrătorii au primit zile libere pentru munca prestată, iar în caz afirmativ să depună la

dosarul cauzei documente justificative în acest sens (dispoziția șefului structurii de efectuare a orelor suplimentare de către lucrătorii din subordine; șefii unităților de poliție să menționeze dacă lucrătorii în cauză au beneficiat de zile de liber pentru orele suplimentare prestate).

Pe fond, pârâtul a arătat că pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în filele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se aplică prevederile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare.

Prin art. 142 din C. muncii s-a prevăzut că pentru munca din zilele nelucrătoare se asigură compensarea cu timp liber corespunzător sau acordarea unui spor la salariul de bază.

Cu privire la solicitarea reclamantului de a se cumula majorarea de 75% din baza de calcul cu drepturile aferente muncii suplimentare prestate de polițiști în zilele în mod obișnuit nelucrătoare (zile de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează), pârâtul a învederat faptul că la data de 01.07.2017 a intrat în vigoare Legea nr. 153/2017 care cuprinde următoarele precizări în materia orelor suplimentare:

„Articolul 21 Sporul pentru munca suplimentară

(1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acestora

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1); munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(4) Plata muncii în condițiile alin.(2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual, în cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.”

Prin derogare de la acest text de lege, legiuitorul a prevăzut, pentru anul 2018, faptul că munca Suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, va fi compensată numai cu timp liber corespunzător

Ulterior, prin articolul IV, alineatul (1) din Legea nr. 79/2018, prin derogare de la prevederile art. 8 din O.U.G. nr. 90/2017, s-a prevăzut că munca suplimentară prestată, începând cu 1 aprilie 2018 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții Plata majorării se efectuează în cazul în

care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

Cu privire la majorarea prevăzută de lege pentru munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, evidențiem faptul că aceasta poate fi acordată numai dacă sunt îndeplinite condițiile exprese prevăzute în Ordinul MAI nr. 40/2018, respectiv Ordinul MAI nr. 35/2019.

„(1) Majorarea se plătește personalului cu statut special dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) există ordinul/dispoziția șefului ierarhic de prestare a muncii suplimentare în condițiile prevăzute la art. 4, scris(ă) și emis(ă) conform competențelor și regulilor stabilite la nivelul fiecărei unități, în situațiile care implică desfășurarea de urgență a muncii suplimentare, ordinul/dispoziția șefului ierarhic poate fi comunicat(ă) și verbal, dar cu obligația de a fi consemnat(ă) ulterior în scris, în cel mai scurt timp posibil;

b) nu beneficiază de alte drepturi salariale sub formă de majorări, sporuri, compensații etc. ori de cuantumul acestora, prevăzute expres pentru munca suplimentară;

e) compensarea muncii suplimentare, prin ore libere plătite, nu a fost posibilă în următoarele 60 de zile de la prestarea acestei munci.

d) se asigură încadrarea în fondurile bugetare alocate cu această destinație.

Articolului 4 din Ordinul MAI nr. 40/2018, respectiv Ordinul MAI nr. 35/2019, statuează: „Sunt activități deosebite desfășurate în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, pentru îndeplinirea sarcinilor și atribuțiilor de serviciu specifice unității potrivit competențelor legal stabilite, acele activități care se realizează în una dintre următoarele condiții:

a) au un grad ridicat de risc asupra integrității fizice, sănătății sau vieții personalului implicat;

b) au un grad ridicat de complexitate și dificultate;

c) presupun intervenția specializată în funcție de nivelul de urgență și/sau gravitate al situației/evenimentului;

d) la creșterea capacității operaționale a unității, precum și în situații de catastrofe, calamități, tulburări de amploare ale ordinii și siguranței publice ori alte asemenea evenimente.

(2) În toate situațiile, activitățile prevăzute la alin. (1) trebuie să aibă un caracter operativ sau neprevăzut.”

Pârâtul a menționat faptul că în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) și (2) din O.M.A.I. nr. 4/2015, cu modificările și completările ulterioare: „(1) Plata majorării se face pe baza centralizatorului lunar al orelor prestate al cărui model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Centralizatorul lunar prevăzut la alin. (1) se întocmește de șeful nemijlocit ori de către persoanele desemnate de conducătorul unității, de regula din cadrul compartimentului cabinet/secretariat/similar se aprobă de conducătorul unității sau, după caz, de persoanele delegate potrivit competențelor și se comunică structurii financiar-contabile până la data de 5 a lunii.”

Având în vedere faptul că prin centralizatoarele lunare adresate structurii Financiar-Contabilitate din cadrul instituției în decursul anilor 2020-2023, reclamantii au solicitat plata orelor suplimentare conform prevederilor art. 3, alin. (4) lit. A din O.M.A.I. nr. 4/2015, pârâtul consideră că susținerile acestora nu pot fi avut în vedere la soluționarea cauzei.

Este absurd a se da curs susținerilor din cuprinsul cererii de chemare în judecată, în sensul că orele suplimentare nu au fost compensate cu zile libere. Aceste susțineri sunt contrazise de centralizatoarele lunare, centralizatoare prin care conducerea unităților de poliție

și-a asumat faptul că lucrătorii din subordine au beneficiat de zile libere pentru orele prestate suplimentar.

De asemenea, susținerile reclamantului, în sensul că polițiștii „verificând graficele privind activitatea desfășurată au constatat că un număr de ore lucrate în asemenea condiții nu au fost plătite de angajatorul I.P.J. Dâmbovița” nu sunt plauzibile, aceștia putând să semnaleze aceste aspecte înainte de întocmirea centralizatoarelor.

Cu privire la capătul de cerere de a se plăti daune moratorii constând în dobânda legală, pârâtul arătat că actul normativ care reglementează dobânda legală este O.G. nr. 13/2011 privind dobânda legată remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar fiscale în domeniul bancar.

Potrivit dispozițiilor art. 1 coroborate cu cele ale art. 8 din actul normativ mai sus-menționat, părțile sunt libere să stabilească în convenții rata dobânzii pentru întârziere în plata unei obligații bănești, dobânda calculându-se numai asupra cuantumului sumei împrumutate.

Or, în cauza dedusă judecării, părțile nu numai că au stabilit printr-o convenție dobânda legală, dar nici nu poate fi pusă în întârziere, deoarece, angajarea cheltuiurilor din bugetul aprobat M.A.I. se face numai în limita creditelor bugetare aprobate.

Rezultă deci, că nu există temei legal care să permită obligarea la achitarea de către instituția noastră a dobânzii legale la sumele de bani solicitate prin acțiune, pe lângă achitarea acestora cu rata inflației.

Astfel, obligarea instituției la plata sumei de bani solicitate prin prezenta acțiune, sub sancțiunea achitării dobânzii legale, pe lângă achitarea acestor drepturi în sumă actualizată cu rata inflației, ar contraveni prevederilor legale.

Mai mult decât atât, nu se pot acorda două modalități de acoperire integrală a prejudiciului (actualizare cu indicele de inflație și dobânda legală), deoarece o asemenea soluție ar determina o îmbogățire fără just temei a persoanei care a formulat acțiunea.

În dovedire, pârâtul a propus proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița la data de 06.11.2023 sub nr. -----, Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, prin Biroul Teritorial Dâmbovița, pentru membrii de sindicat reclamânți ----- a chemat în judecată pe pârâtul Inspectoratul de Poliție Județean Dâmbovița, solicitând instanței să dispună:

1. Obligarea pârâtului la calcularea și plata drepturilor salariale pentru munca suplimentară prestată de reclamânți în perioada 2021-2022, în zilele de repaus săptămânal și în zilele de sărbători legale când potrivit legii nu se lucrează și care nu au fost compensate cu timp liber corespunzător conform pontajelor, sume actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală penalizatoare de la data nașterii dreptului și până la data plății efective;

2. Obligarea pârâtului la calcularea și plata diferenței de drepturi salariale către reclamânții polițiști, pentru orele suplimentare prestate în zilele de repaus săptămânal și în zilele de sărbători legale când potrivit legii nu se lucrează care nu au fost compensate cu timp liber corespunzător, prin cumularea majorării de 75% din baza de calcul, acordată pentru acestea, cu drepturile aferente muncii suplimentare prestate de aceiași funcționari publici cu statut special peste programul normal de lucru, pentru perioada 2021-2022, sume actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală penalizatoare de la data nașterii dreptului și până la data plății efective, în conformitate cu Decizia ICCJ nr. 65/2020;

3. Obligarea pârâtului la calcularea și plata drepturilor salariale pentru munca suplimentară prestată de reclamânți în perioada 2021-2022, în cursul săptămânii, care nu au fost compensate cu timp liber corespunzător conform pontajelor, sume actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală penalizatoare de la data nașterii dreptului și până la data plății efective.

Prin încheierea din data de 7 martie 2024, instanța admis excepția litispendenței cu privire la reclamânții -----, pentru capetele de cerere nr. 1 și 2, excepția conexității cu privire la ceilalți reclamânți, pentru capetele de cerere nr. 1 și 2 și excepția conexității cu privire

la toți reclamanții, pentru capătul de cerere nr. 3 și a dispus trimiterea dosarului nr. ----- completului de judecată C3F NOU, investit cu soluționarea dosarului nr. -----.

Admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept:

Potrivit art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecării proceselor privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal*, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 1 alin. 1 din aceeași ordonanță, dispozițiile ei se aplică proceselor privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

Reclamanții, în calitate de funcționarii publici cu statut special-polițiști intră în ategoria personalului plătit din fonduri publice, deoarece sunt salarizați potrivit dispozițiilor Legii 153/2017, de la bugetul de stat.

Obiectul cauzei vizează drepturile salariale ale acestei categorii de personal plătit din fonduri publice, deoarece, este vorba de calcularea drepturilor salariale cu aplicarea sporurilor prevăzute de art. 21 alin. 1 și 2 din Legea nr. 153/2017 pentru munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, necompensată cu ore libere plătite.

Potrivit art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024, sesizarea ÎCCJ este permisă în cazul în care asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, ÎCCJ nu a mai statuat prin decizie de dezlegarea a unei chestiuni de drept sau decizie de recurs în interesul legii.

Verificând portalul ÎCCJ se constată că până la acest moment, nu au fost formulate sesizări cu privire la aceasta chestiune de drept către ÎCCJ și nici nu s-au pronunțat decizii de către instanța supremă cu privire la această chestiune de drept.

Dezlegarea acestei chestiuni de drept este importantă deoarece de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei și prin această modalitate se asigură unificarea practicii judiciare în această problemă de drept, deziderat stabilit în preambulul acestei ordonanțe.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept.

Va sesiza Înalta Curte de Casație și pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauzei privind calcularea drepturilor salariale ale reclamanților (funcționari publici cu statut special - polițiști) cu aplicarea sporurilor prevăzute de art. 21 alin. 1 și 2 din Legea nr. 153/2017 pentru munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, necompensată cu ore libere plătite.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 3, art. 4 din OUG nr. 62/2024 suspendă soluționarea cauzei având ca obiect litigiu privind funcționarii publici, formulată de reclamanți.

Prezenta încheiere se va comunica ÎCCJ, se va aduce la cunoștința conducătorilor Secției I Civilă și Secției a II-a Civilă de contencios-administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Dâmbovița și se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

În temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauzei privind calcularea drepturilor salariale ale reclamanților (funcționari publici cu statut special - polițiști) cu aplicarea sporurilor prevăzute de art. 21 alin. 1 și 2 din Legea nr. 153/2017 pentru munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, necompensată cu ore libere plătite.

Suspendă cauza privind pe reclamanții -----, reprezentați de Sindicatul Național al Polițiștilor din România „DECUS” – Filiala Dâmbovița, cu sediul procesual ales în -----, și pe pârâțul Inspectoratul de Poliție Județean Dâmbovița, cu sediul în -----, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerilor Secției I Civilă și Secției a II-a Civilă de contencios-administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Dâmbovița și transmiterea prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică azi, 25.09.2024.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red. I.G./tehored. C.S.
Data red. 01.10.2024